

Zobák dokořán – 8.vydání

OBSAH

Madlesčin úvodníček.....	2
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla.....	4
Kam vás pozveme aneb Delikatesy.....	5
Drby, srandičky a prostě sojčí divočina.....	6
Co nám navařil mistr Špigy	7
Rozhovor s pilotem Davou Andrlem.....	10
Jak se baví Sojka.....	12
Co nám ugulášoval pan předseda.....	13
Co se snědlo a vypilo?.....	15
Soutěž s pilotem Davou.....	22

REDAKCE

Šéfredaktorka: Magdaléna Müllerová

Redaktoři:

Lukáš Kadleček

Michal Janoš

Petr Špičan

Stálí spolupracovníci:

David Andrlé

Leopold Černý

Design: Zorka Krejčí

Grafická úprava: Michal Janoš

Fotograf: Lukáš Kadleček

ADRESA REDAKCE

Sartoriova 26, Praha 6, 169 00

Telefon: 0603/570139, popř. 0608/630386, popř. 02/20512299

E-mail: madleska@hotmail.com

TISK

CZ.TECH Čelákovice s.r.o.

Náklad: mnoho výtisků

Miláčky a Miláčkové (abych to taky občas prohodila), vánočky a vánočkové. Přestaňte uklízet - stejně už to nestihnete uklidit pořádně, měli jste na to celý rok, přestaňte balit dárky - většina těch dárků se stejně bude líbit jenom vám - nikoliv však obdarovaným, přestaňte hledat ozdoby z loňska - stejně jste je loni omylem při sklizení stromku rozbili a teď jenom děláte, kdeže ty pitomý ozdoby asi jsou a kdo je kam asi mohl dát...aha..., přestaňte trénovat koledy - přiznejte konečně sobě i rodičům, že na ty housle, klavír, flétnu nebo kytaru v životě umět nebudete a děláte to stejně jenom kvůli tomu, že to byl jejich odvěký sen, ale když byli malí, tak byli tak chudý, že na ty housle, klavír, flétnu nebo kytaru prostě neměli...

Stejnak je to k ničemu, akorát se stresujete a Vánoce mají být svátky klidu a míru, tak si hodte nohy nahoru a usmívejte se na všechny strany a buďte hodný i na souseda, kterýho nemáte rádi, protože je to taky jenom člověk, i když má blbej zvyk v neděli v osm ráno vrtat do stěny a má psa, kterej umí výt jako siréna.

Já vim, o čem mluvím. U nás dlouhá léta vypadaly Vánoce přesně podle klasického hororového scénáře průměrně vynervované rodinky. Ráno se muselo vstávat brzo, protože bylo ještě co uklízet a to je teda ostuda, že tu máme na Štědrej den takovej bordel - děl tatínek. Pak jsem vždycky zdobila stromeček, ale strašně pomalu, abych mohla koukat na televizi. Kdybych to totiž měla hotový moc brzo, tak bych se nesměla dívat, jelikož u nás se sledovala televize jenom za odměnu nebo při práci. Jenže zdobení stromečku bylo vždycky martyrium, protože tatínek na něj měl zvláštní systém, kterému jsem se snažila celý svoje dětství přijít na kloub, ale nakonec se mi to nikdy nepovedlo, vyslechla jsem si, že sem střevo a musela všechny ozdoby sundat a stromek přezdobit. Zapomněla jsem podotknout, že jsme samozřejmě nic nejedli, abychom jako viděli zlatý prasátko, ale já vždycky tak leda měla hlad jako prase a plížila jsem se co chvíli k lednici, ale tatínek měl oči i uši všude... Tak nám gradoval den a odpoledne se začalo s přípravou večeře. Kapra jsme si kupovali vždycky už naporcovanýho a bez šupin. Jenom jednou jsme měli živýho kapříka Pepíka, kterýho tatínek zapomněl v kýblu na balkóně a kapr tam zamrz a málem jsme byli bez večeře a taky i bez hlavy rodiny, protože měl z toho všeho skoro infarkt. Kapr se vždycky připálil nebo se připálila houska do polívky nebo byl málo uleženej salát, prostě vždycky bylo něco a atmosféra houstla a houstla a houstla, až byl čas k večeři. Mojí "milou" povinností bylo každoročně prostírat stůl tj. půl hodiny drhnout zaprášený talíře, který se používaly jenom na Vánoce a táta mě vždycky u toho vyfotil. Rok co rok tam stojím ve spodárkách a v triku. A tahle fotka se pak všem ukazovala. To že jsem tam za chvíli seděla v roztomilých šatečkách u večeře, už nikoho nezajímalo, tím méně fotografický přístroj mého otce. Vždycky jsem si plánovala, abychom se najedli (jo, zapomněla jsem napsat, že táta nemá rád ryby, takže to bylo taky příčinou, proč se u štedrovečerního stolu už skoro nemluvílo) a stihly nadílku do sedmi, abych se mohla dívat v televizi na hlavní pohádku, ale nikdy, přísahám nikdy se to nepovedlo. A víte proč? Protože se vždycky muselo po štedrovečerní tabuli mejt zpropadený

nádobí. A to už se dostáváme ke stromečku. Jenže v tuhle chvíli už spolu většinou rodiče nemluvili, já brečela, že nestihnu tu pohádku a brácha se zavřel k sobě do pokoje a odmítal vylézt a do toho z rádia - tiše a ochotně purpura na plotně voní a u nás smrděl ten kapr a já najednou znejistěla, co že jsem to zase koupila za blbý dárky a cože to zase za blbý dárky sama dostanu a frustrovaně jsem otvírala ty balíčky a dělal jů a já a pak jsem na to vždycky rozpačitě koukala a tak jsme všichni čtyři rozpačitě koukali na ty svoje hromádky a radši pustili tu pohádku a dali si víno a cukroví a ještě kousek toho připáleňáka a zase cukroví a pak mi bylo vždycky děsně blbě. A bylo po Vánocích.

A tak jsem se rozhodla, že já si ty Vánoce letos užiju. Budu sedět s mísou cukroví u televize, budu se koukat na pohádky, který miluju, nebudu se nervovat a budu se blbě usmívat. Blbě proto, aby po mně nikdo nic nechtěl.

Ale určitě si vzpomenu na vás všechny Sojky věrné a budu vám v duchu přát stejnou - ne-li větší pohodu, udělejte si ty Vánoce pěkný a nebrečte, jestli nestihnete pohádku nebo dostanete zase jenom ponožky. A kdyby to přece jenom stálo za houby, protože v dnešní době ne každá rodinka je vydřená, tak si vezměte tenhle vánoční Zobák, zavřete se na záchod a předstírejte průjem!

A Ted' by mě zajímalo, kolik z vás ted' předstírá průjem a kolik ho fakt má...ha, ha. No nic, ale popojedem, máme toho hodně, tak ať se to všechno zatepla dozvíte. Členský příspěvky!!!!!! Zase jako každý rok. Kdo nebyl na členském shromáždění, ten necht' urychleně zaplatí nebo bude ze Sojky vyhoštěn. Nejlépe vyplnit složenku, běžovou?, snad je ještě běžová, s adresátem a odesílatelem, na adresu Sojky - spolku mladých, občanské sdružení, Foltýnova 19, 635 00, BRNO, IČO. 653 48 656. A na sto korun. Tradičně. Do konce ledna. Jestli to nebude, tak finito, šlus, žádný tábory, žádněj Zobák a prostě vůbec nic. Tak na to myslíte a zaplaťte včas. To jsem prostě musela opsat z loňského Zobáku, protože pravidla se nemění a bez toho zeleného papírku, prostě podle stanov nemůžete být našimi právoplatnými členy. A abyste věděli, co to znamená být členem, tak tu pro vás máme členský statut.

ČLENSKÝ STATUT

občanského sdružení SOJKA - spolek mladých

1) Členem občanského sdružení SOJKA - spolek mladých se může stát každý člověk, který dosáhl 12-ti let a souhlasí s jeho programovými cíly a stanovami, a to písemnou formou. U dětí mladších 15 let musí navíc členství stvrdit svým vlastnoručním podpisem i jejich zákonný zástupce.

2) Členství v občanském sdružení SOJKA - spolek mladých se dělí na tyto formy:

a) členové mladší (do 18 let)

b) členové starší (nad 18 let).

Toto rozdělení je důležité zvláště pro organizaci spolkových akcí, kdy zodpovědnost za členy mladší nesou určení členové starší.

3) Každý člen může na základě vlastního rozhodnutí z občanského sdružení SOJKA - spolek mladých vystoupit. O vyloučení člena rozhoduje rada spolku, zejména při vědomém poškozování zájmů spolku nebo jiném zvlášť závažném nebo opětovném méně závažném porušení povinností člena.

4) Práva člena:

- navrhopvat kandidáty a kandidovat do orgánů spolku,

- využívat ke spolkové činnosti jeho majetek a zařízení,
- být informován o činnosti spolku či jeho členů,

5) Povinnosti člena:

- svým chováním a prací zachovávat cíle a ideály spolku, propagovat všelidské hodnoty a přátelství mezi lidmi celého světa,
- platit stanovené roční členské příspěvky ve výši 100,- Kč.

Potom další úplně žhavá zpráva je, že sojčí stránky jsou na Internetu ve zcela novém kabátě - až budete mít příležitost, určitě se na ně koukněte, jsou tam i fotky z tábora, elektronický přihlášky na Gaisthal, brzo přibude i na Bohdalov a spousta dalších zajímavých věcí. Adresa je notoricky známá - www.sojka.cz, máme taky zbrusu novou mailovou adresu - sojka@sojka.cz !

Za tepla máte přiloženou novoročenku, která znovu putuje nejen do vašich domovů, ale i na všechna důležitá místa, aby se o nás vědělo. Jak sami vidíte, je to novoročenka bombastická, veselá, zkrátka povedená a hlavně nelže, protože Sojka vám opravdu dá křídla, pokud s ní poletíte dál... (ale to nejdřív musíte zaplatit příspěvky, vy lajdáci !!!)

O proběhnuvších akcích se samozřejmě dovíte v rubrice Všechno se snědlo.... Proběhla rada v Brně, kde se naplánoval zhruba celý příští rok, takže se máte na co těšit. Prostě klasika. Hledali jsme kromě toho na Fachkräfte nový objekt na Bohdalov, vypadá to, že se budeme stěhovat k Aši, ale přímověj tábor to bude vždycky.

Sojka - ples. Už V. ročník. No není to paráda? Kdy? 10. března v Třebíči. Bude to zase od šestnácti let a bude to zase něco málo stát, ale to se ještě vy starší dozvíte. Kdybyste měli něco do tomboly, tak sem s tím. Srdečně zveme i pány rodiče. Reklamu na ples ještě odhalíte na stránkách Zobáku, přijďte určitě podpořit Sojku a pomoci.

Něco málo k BOHDALOVU. Jak už jsem psala, budeme se stěhovat, proto ještě není hotový letáček a přihláška, kdo máte přístup na Internet, tak to sledujte, jestli už se tam něco objeví, jinak vám samozřejmě vše přijde poštou. Každopádně kdo jede, necht' si pamatuje datum 8. - 16. 4. 2001. A pamatujte si, že kdo nejede s námi, jede proti nám a už se na vás moc těšíme. jet a ono už bude plno....Tak si pospěšte i s přihláškou, rozhoduje rychlost. Těšíme se na vás.

Tahle rubrika, nebo teda spíš rubrička by měla sloužit k tomu, abyste se dověděli taky nějaký ty drby a špeky na všechny lidi Sojce blízké. Jenomže je to celé založeno na tom, že od vás taky něco dostanem, aby sem bylo co dát! Protože je nám jasný, že když vás furt budem krmit drbama jenom o nás, tak vám to už za chvíli poleze krkem. Tak se koukejte pořádně pochlapit a pro příště, jo? Teďko teda se nedá nic dělat, prozradím vám něco na členy redakce. Tak třeba Michi, chudák. Kdyby mu trochu víc přálo štěstíčko, tak už se dávno moh prohánět v autě s čerstvým řidičkem v kapse. Ale co čert nechtěl!! Shodou několika nešťastných okolností se Michimu nepodařilo napsat závěrečný test. Ale bylo to skutečně o prsa! Samozřejmě, že se našlo pár škodolibců, které to nesmírně pobavilo - např. starší Šogi. Toho ale čeká stejná zkouška ještě před Ježíškem. Tak

uvidíme, kdo se nakonec nejvíc zasměje. Potom tady mám nějakou tu Brněnskou pecku. Náš předseda si pořídil nového mobila. A né nějakou šunku, nóbrž rovnou třicettřidesítku od nokie, což je v součané době jeden z nejmodernějších kousků. Jenom toho operátora moh vybírat obezřetněji. Nechci dělat ze Zobáku reklamní leták, tak vám nebudu psát, jakýho že to operátora Poldík vybral. Jenom vám řeknu, že má volačku 0608...(ty mobilní z vás maj určitě jasno).

Nevím, jestli nás ostatní (chudáky s mobilem od okřídlenýho poníka) chce zruinovat, nebo jak. Ale on to určitě zle nemyslel. Tak mu když tak pošlete textovku, určitě bude plesat radostí. Má číslo 0608-833 355. Hezký, že jo? Jestli jste skutečně bystří, což určitě jste, tak se teď zajistě ptáte, kdo zdědil starší Sojkamobil po předsedovi. Je to

Dava, náš dvorní pokladník. Tak si to prosím všichni poznamenejte do svých notesů, že číslo 0603-840 912 má pod svým pařátem Dava. Tomu určitě taky můžete poslat textovku, taky bude mít určitě radost. Tak, to by bylo asi tak vše, co se týče tohoto bulvárního sloupku. Ještě bych teda moh prozradit taky něco na sebe, ať to nevypadá, že drbu jenom všechny kolem sebe. Tak si představte, že sem si předevečirem koupil nové boty (takový pěkný, s pořádně členitou podrážkou) a včera, když sem si je vzal ven, tak sem si hned před barákem chtěl zkrátit cestu přes trávu a šláp sem do..... (ale jakýho!)

Čau kolíci! Lukáš

Ahój, přátelé moji. Divíte se, že tuto rubriku již nepíše Šogun? Víte, můj bratr je kůže líná a proto jsem po něm převzal žezlo neohroženého šprýmaře. Doufám, že se vám to bude líbit a jestli ne, tak máte smůlu (he). Ale nyní se již usad'te (pokud stojíte) , uvařte si kafčo, čaj, nebo si dejte limču, sodu, nebo kolu a hezky čt'ete. Nazdar bazar. Špigi tha killa.

Sojkahills 90210

Je překrásné vánoční ráno a na ulici se potká Poldik s Tomášem.

POLDIK : "Čau kámo!"

TOM: "Čauec, plácní"..... PLESK!

POLDIK : "Kam míříš, šéfe?"

TOM: "Ále, du si dát jednoho hambáče k Davovi, nejdeš se mnou?"

POLDIK: "Se ví, bude tam i Madla s Klárou?"

TOM : "Určitě."

Po cestě k Davovi potkají plakajícího Lukáše.

POLDIK : "Ahoj Lukáši,"PLESK!"co se ti stalo?"

LUKÁŠ: "Vítek si se mnou nechce stavět sněhuláka."

TOM: "To nás mrzí, nechceš si o tom promluvit?"

LUKÁŠ: "Víte, on dostal k jéžišku nový pluh a pořád si hraje jenom s ním."

POLDIK : "Chápu tě, to určitě musí bolet u srdce."

TOM: "Pojd' s námi na kolu, určitě se ti uleví"

Kolem nich prosvištěl Vítek se svým pluhem.

LUKÁŠ : "Vidíte, ani nepozdravil."

TOM : "To je ale necita. býval to takový hodný chlapec."
Zatím kamarádi došli k Davovi.
DAVA (Lukášův otec): "Ahoj chlapci, co si dáte?"
POLDIK : "Jednoho Megačísburgra trojitý hranolky a litr a půl koly s brčkem."
TOM : "Jeden Hyperbigdavamenu s šodó a jednu fantu."
LUKÁŠ : "Čaj prosím."
DAVA: "Netrápí tě něco Lukáši? Pověz mi to, ulev si."
POLDIK : "Vítek si s ním už nechce hrát. Dostal totiž pluh a nemá na Lukáše čas."
DAVA : "Ach, rozumím. Vítek je v hloubi duše stále tvůj přítel, to mi věř. Musíš mu ale dát najevo co cítíš. "
LUKÁŠ : "Víš tati, je to všechno tak narychlo a já si to musím ještě urovnat v hlavě
DAVA : "Nemusím být jen tvůj otec, ale i tvůj přítel."
LUKÁŠ : "Díky tati, mám tě rád."
DAVA : "Mám tě taky rád. Teď ti povím jeden vtip na rozesmátí. Šli dva a prostřední upadl."
LUKÁŠ : Hahahahahah hohohoho hihih.
POLDIK : Chochahahihohů
TOM : Heh heh heh juchuchů tidlididlidý.

Ve stejnou dobu na kluzišti na okraji města. Klára, Madla a Zuzka obdivují Michiho bruslařské umění

MADLA: "Teda holky poslyšte, tem Michi ale válí, není liž pravda ?"
KLÁRA: "To jo, je to bourák, prej dostal nabídku z Enejčel."
ZUZKA : "A podivejte, má nový brusle vod Botasu."
Michi krouží okolo a jeho vlasy mu vlají jako sněhová vločka ve vánici za svitu Měsíce v chladné prosincové noci.
KLÁRA : "Noj jejejeje, teďka tam hodil krásnou piruetku."
MADLA : "To je ale fešák, kéž by se na mne podíval těmi svými kukadly."
Najednou se Michi otočí a podívá se směrem k děvčatům. Holky zrudnou jako čerstvé jablko (červené) právě utržené z podzimní jabloně.
ZUZKA : "Jů, teď se na mě kouknul."
MADLA : "Ále, di ty, to bylo přeci na mě."
KLÁRA : "Prosimvás, vy nány, to se kouká na mě, dneska jsem si vzala novou šálu od známé návrhářky Věrky Věrkašače. "
MADLA : "Uka, no ta je boží."
Michi si konečně všimne děučat a pomalu bruslí k nim. Zasměje se na ně svými zuby, které se blyští jako nově naleštěná karoserie Porsche 911, které stojí v olivovém sadu na začátku července.
MADLA : "Ježíši mářjá pano, on sem jede."
ZUZKA : "Uáu, nemám rozmazaný mejkap ?"
KLÁRA : "Ne, vždyť žádný nemáš."
ZUZKA : "A jó, já trdlo."
Michi již přijel k okraji a zasekl brusle, až to holky ohodilo, jako když Vítek odhazuje sněh se svým novým pluhem.
MICHÍ : "Zdár d'oučata, mý méno je Michi "
MADLA: "A-A-Ahoj, já jsem Madla a to jsou mý kámošky Zuzka a Klárka.
KLÁRKA : "Rádi tě poznáváme, jsi fakt dobrej, kde jsi se naučil tak skvěle bruslit ? "
MICHÍ : "To víte, pocházím z Čelákovíc a tam je výborné prostředí k bruslení, především v Zimě. Máme tam Malvíny, Grádo a Rašelku a tam sem se naučil jezdit."

ZUZKA : "Boží !!!!, naučil bys nás to? "

MICHI : "Bohužel, nemůžu, mám svůj osobní styl a nechci ho někomu odhalit, fakt soráč, ale nejde to.

ZUZKA : "Ach tak, již chápu."

MADLA : "Slyšela jsem od Lukáše, že děláš do počítačů."

MICHI : "Se ví, teďka jsem udělal nový Sojka stránky na adrese www.sojka.cz (Skrytá reklama, hehe)

ZUZKA : "Tý brďo."

MADLA : "Hele, víš, nešel bys s náma na kolu k Davovi ?"

MICHI : "Neska né, ještě musím trénovat, víš."

MADLA : "Hm, tak někdy příště."

MICHI : "Óká, někdy příště. Tak zdár."

DĚVČATA : "A hoj."

Nakonec si Michi uprdl a zarachotilo to jako když naleštěné Porsche 911 vyjíždí z olivové aleje.

ZUZKA : "Probůh, to jsem se lekla."

MICHI : "SOJKÁÁÁ ! "

VŠICHNI DOHROMADY: "Huehuechachechuchichihihihahaho. To je legranda.

Každý seriál, i tento končí humorným koncem a všude je šprýmovní nálada. Jejejej, to je ale přča.

INTERVIEW

Tentokrát tu máme chlapíka, správného kolíka. Má velkou vášeň, kterou lehce identifikujete po přečtení několika odpovědí. Milý náš pokladník pan Mgr. David Andrlé se narodil v roce 1975, vystudoval vysokou školu přírodovědnou v Brně - aprobace matematika a zeměpis, je ženatý, má sličnou a milou ženu Barunku, která umí božsky vařit a než pochytil Dava nějakou tu jaterní patálii, tak se těmi božskými jídlý pěkně vykrmoval. Dava i nadále bydlí v Brně, má doma andulku a spoustu videokazet, na které se prý jednou podívá. Až bude v důchodu. V současné době učí na brněnském gymnáziu informatiku, matematiku a zeměpis, podle všeho má spoustu hezkých studentek. Dava je člověk, který má skoro pořád dobrou náladu, ale když už se naštve, tak to stojí zato. Obvykle se velmi rád naštvává na slečny z banky, jenže možná občas možná i neprávem... Co? Jo a předseda mu říká Davísku - Medvísku a vůbec s ním děsně laškuje a cukruje, až měla jeden čas Davova tehdy ještě nemanželka podezření, jestli oni kluci nejsou tak trochu ..to...

Co je pro tebe v životě důležité?

Že velké vzdálenosti lze překonávat i letadlem.

Co děláš rád?

Skoro všechno, ale nejraději pozoruji letadla.

Co nesnášíš?

Výšky, pokud ovšem nejsem v letadle!

Co si myslíš o ženách?

Těžko uvěřit, ale že i ony mohou řídit letadlo.

Jak by podle tebe měla vypadat ta pravá?

Letuška, štíhlá a středně vysoká, tmavomodrá uniforma, tmavé dlouhé stáhnuté vlasy, kouzelný úsměv a hbité ruce...

Jaký jsi ty?

Určitě odvážný, protože se nebojím létání.

Čím si chtěl být jako malý?

Pilotem.

A co největší zklamání?

Když jsem pochopil, že jím nebudu a stanu se učitelem.

Kdy jsi byl v životě nejšťastnější?

Když jsem poprvé letěl letadlem. Bylo mi šest, babička mě vzala do Bulharska a při letu to pěkně houpalo.

Koho máš na světě nejraději?

Myslíte z letadel?

Plány do budoucna?

Zažít alespoň 10ti hodinový let, ve dne a za jasného počasí a natočit při tom moc pěkné záběry. A taky nevyletět z práce.

Moudro pro čtenáře!

Letadlo je dobrý sluha, ale špatný pán!

Co máš rád na své profesi?

Že při výuce lze ukazovat obrázky pořízené z letadla, nejlépe ty, které si pořídím sám. Noblesní je například videokazeta Rakousko z ptačí perspektivy. Není nic uspokojivějšího než obdiv studentek, budoucích letušek.

Co manželství, co na něm vidíš kladného a co záporného?

S manželstvím je to jako s letadlem. Většinou v poklidu běží, sem tam se to zhoupne a někdy se začne řídit, a to velmi rychle.

Na co se do budoucna nejvíc těšíš?

Že jednou vychovám dobrého pilota.

Jak ses dostal k Sojce?

Překvapivě to nebylo v letadle. Ale vlastně to tam mohlo být, kdybychom s Poldíkem před těmi čtyřmi lety (to to letí) někam letěli.

Co tě dokáže nejvíc vytočit, jakou lidskou vlastnost nejvíc nesnášíš?

Nejvíc vylítnu, když v letadle dostanu studené jídlo, nebo mě někdo omezuje svou bezohledností, závidí mi místo u okna a pak mě pomlouvá u letušek. Taky nesnáším klaustrofobii a pověřivost v letadle.

Čeho si na lidech nejvíc ceníš?

Že dokázali vymyslet něco tak úžasného jako je letadlo.

Co bys řekl závěrem?

Všichni kolem mě jsou blázni, jenom já jsem letadlo.

Tentokrát bylo opravdu mnoho příspěvků. Ani jeden. Redakce vám moc děkuje. Ale jestli to tak půjde dál, tak Zobák zemře. Doklape. Sklapne. No, a by tu nebylo prázdné místo, tak tu máte k Vánocům něco od Sojky.

Přímo od Sojky.

Sojka obecná - Garrulus Glandarius

Sojka patří do skupiny krkavcovitých ptáků. Myslivci jim často říkají lesní policie. Jakmile totiž v lese objeví nepřítele nebo člověka, spustí okamžitě varovný pokřik. Je to skřípavé a chraplavé "retš", kterým burcuje celé okolí a upozorňuje na blížící se nebezpečí.

Popis:

Velikostí se sojka rovná hrdliče. Má nepříliš kontrastní, ale přesto pestré zbarvení. V ohbí křídla má charakteristickou skupinku pírek, která jsou krásně modře, bíle a černě pruhovaná. Myslivci si je berou jako trofej k ozdobě klobouku. Černobílá pírká na hlavě tvoří chocholku, kterou sojka v rozrušení vztyčuje. Černý ocas je oddělen od rudošedého trupu čistě bílým kostřecem a od kořene zobáku se táhne černý vous. V letu je

vidět výrazná černo-modro-bílá kresba na křídlech a bílý kostřec.

Hnízdění:

Hnízdo si sojka zakládá v korunách hustých stromů, v dubnu až květnu do něj snese samice 5 až 7 vajec, která se podobají vejším straky. Po 16 až 17 dnech zahřívání se z nich líhnou mlád'ata.

Potrava:

Stejně jako ostatní krkavcovití je i sojka všežravec. Na jaře a v létě převládá živočišná potrava a skládající se z různého hmyzu, ale také z vajíček a mlád'at drobných ptáků i pernaté zvěře. Na podzim a v zimě se sojka živí potravou rostlinnou, sbírá hlavně žaludy a bukvice, za nimiž se vydává i dost daleko. Zralými plody si nacpe hrdelní vak, třeba žaludů se tam vejde 5 až 7 najednou, a pak je ukrývá na různých místech v zemi.

Výskyt:

Je to typický představitel lesních ptáků. Zdržuje se hlavně v jehličnatých lesích celé Evropy, v kopcovitém terénu je hojnější než v nížinách, vystupuje až do výšky kolem 1400 m.n.m. V oblasti rozšíření se vyskytuje v několika poddruzích a je dosti hojná

D razí,

tak mě tu máte s mým gulášem zas. Ano, ano, je to tak, ať se to někomu líbí nebo ne, opět jsem se stal vaším "sojčím otcem" (a propos, co takhle někdy taky "sojčí matku"...?), ke kterému neoddelitelně patří tato milá povinnost napsat pár řádků do Zobáku. I když se můj guláš ocitl ze svého původního prominentního umístění vepředu sojčího plátku někde v zapomnění na jeho konci, i když ho skoro nikdo nečte a i když se těm šťastlivcům, kteří ho přece jenom čtou, vůbec nelíbí, tak tu znova jsem s tím, co mám na srdci. Ono totiž upřímně - i kdybych zadal napsání guláše třeba laureátovi Nobelovy ceny za literaturu, stejně by ho chudáka všichni popsuli...

Ale nebojte, dneska budu fakt stručný. Tak tedy máme za sebou další sojčí volby, máme zvolenou novou sojčí radu, rada už má za sebou svojí první schůzi v novém (omluvte i do příštích řádek mírně nespisovnou mluvu, ale je to fakt od srdce...) složení. Máme plno plánů, předsevzetí. Sojka prostě valí dál, všechno funguje tak, jak má. Já osobně z toho momentálně mám fakt dobré pocity, řekl bych, že jsme to společně chytli za ten správný konec a nabrali druhou nebo už třetí mízu. A co je snad nejdůležitější, teď už nemám stejně jako v těch úvodních letech pocit, že se jedná o krátkodobou či dokonce sezónní záležitost, ale naopak, že se ze Sojky postupem doby vyklubala fungující organizace se vším všudy, tj. s fundovanými a zodpovědnými zástupci ve vedení (teď samozřejmě nemluví o sobě, že), kteří si mezi sebe umějí rozdělit nejdůležitější oblasti a úkoly (a ty i umějí splnit), s poměrně velkou a čím dál tím větší a věrnější členskou základnou, s vlastním zázemím, s již trvalým uznáním a podporou rozhodujících institucí. A tak bych mohl pokračovat dál a dál a věřte, že už bych nebyl nadále stručný... Ono na tom vlastně ani není nic divného, ono se to i dalo před těma čtyř a půl rokama očekávat, že, když teď jsme vlastně o čtyři a půl roku starší a zkušenější a chytřejší (i když o tom někdy úspěšně pochybuju...).

Jen si to ale schválně představte: Sojku oficiálně zakládal v roce 1996 šestičlenný tzv. přípravný výbor, který měl věkový průměr 18,5 roku, tedy vesměs lidičky, kteří ještě vůbec nevěděli, jak se točí svět a vůbec toho věděli málo. A prakticky jenom tihle lidi to táhli první rok, druhý rok. Někteří z nich už nevydrželi a skončili v propadlišti sojčích dějin, jiní to

táhnou dál. Prostě normálka. Ale když si srovnám ty úplně první rady třeba s radou, která byla teď v listopadu, tak to jsou nebe a dudy, no rozdíl nevidaný a nepopsatelný. Aneb - já vím, že samochvála smrdí, ale myslím, že jste si zvolili dobře a doufám, že tahle nová devítičlenná rada vaší důvěru nezklame. Za sebe vám slibuju, že já jako "sojčí otec" a největší "kopáč" (to jako, že všechny budu do všeho pořád kopat!) v jedné osobě na to dohlídnu.

Tak vidíte, chtěl jsem být stručný a zas nevím, nevím... Každopádně jsem vám všem Sojkám i vašim nejbližším chtěl ještě popřát nádherný Vánoce prožité v kruhu těch, co máte nejraděj, bohatýho Ježíška a samozřejmě co nejveselejšího Silvestra a úspěšný i bezbolestný vstup do nového roku, století, tisíciletí... (Plno z vás jasňáčky uvidím na našem premiérovém česko-německém "Silveru", takže tohle nebylo pro vás - vám to dosyta popřeju osobně).

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý

Teď si v rychlosti sjedem to, co jsme sjezdili. Jsou to zase ty naše klasické podzimní akcičky, radši se na to vrhnem, ať nezdržujem.

Členské shromáždění 2000

Členské shromáždění spolku mladých - SOJKA

proběhlo ve dnech 13 - 15. 10. 2000. Konalo se v okrajové části Prahy, Horních Počernicích.

Ubytování jsme byli v Hotelu Bavaria na Náchodské ulici. Bylo to tam celkem slušné, paní šefová nám vyšla se vším vstříc a s personálem nebyly žádné problémy. Zabrali jsme všechna volná místa, tudíž jsme byli na hotelu sami a nikdo nás neotravoval (juchuchů). Nuže, všechno začalo večer v pátek 13. (hezké datum, není liž pravda?). Večer po příjezdu posledních sojek jsme se všichni přesunuli do společné místnosti. Po uvítání a úvodní řeči předsedy Leopolda (Poldika) Černého se šlo spát, nýčko bylo již pozdě. Další den (pro ty, kteří nestíhají - v sobotu) po snídani začala první část schůzování. V první části se převážně probraly a zhodnotily všechny akce, které proběhly za poslední tři roky, poslechli jsme si názory těch, kteří se zúčastnili nějakých Sojka-akcí apod. Po obědě následovala taková malá

Dorfrallye pro zpestření. Odpoledne se pokračovalo ve schůzování, po večeři jsme si poslechli proslovy kandidátů do nové rady a následovaly volby. Nebudu vypisovat kdo byl zvolen a ostatní details, protože jste všichni jistě dostali podrobnou zprávu o průběhu schůzování a voleb. A jestli ne, tak uřízněte vaší pošťače hlavu. Večer po ukončení oficiální části členského shromáždění nastal večer zábavy, her, šprýmů a bujaré nálady. Bohužel já osobně jsem se nezúčastnil, poněvadž jsem se necítil zrovna ve své kůži, takže nevím, jak večer přesně probíhal. Víím ale, že to bylo eňo něňo (diskoška, nějaká ta společenská hra apod.). V neděli ráno bylo závěrečné posezení poté se všichni rozjeli do svých rodných domovů. Mně osobně se členské shromáždění líbilo, byl jsem překvapen, že se vás přihlásilo poměrně dost a ti, kteří tam nebyli, prohloupili. Mějte se všichni hezky a čaj.

Pěťa Špičanů

Kromě této reference pro vás máme ještě pár odpovědí od vaší nové rady, abyste všichni měli alespoň trochu přehled o tom, kdo byl zvolen, brzy to bude i na Internetu, můžete si pak stáhnout a vytisknout fotku svých idolů

a idolek. Takže voalááá...

Jméno: Leopold Černý

Věk: nar. 21.11.1974 (tj. čerstvých 26)

Výška,váha: 190cm, 84 kg (ale do Silvestra to stáhnou pod 80!)

Barva očí,vlasů: tmavě modrá, už růžová (byly tmavě blond, ale v současné době se v mém případě o vlasech už nedá mluvit, neboť silně prosvítá lebka...)

Dosažené vzdělání: VŠ - právnické

Koníčky: Sojka, Sojka, Sojka,....., potom taky sport (už spíš pasivněji) a dobrá muzika, rodina, přátelé, veřejné dění, nakonec i ta chlebobárná

práce

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože, jak já říkám já: Tu káru musíme táhnout dál! Nerad prostě odcházím od načaté práce, ještě je na tom pořád co vylepšovat, někam posouvat. Sojku považuji tak trochu za svoje dítě a nešel jsem do toho s tím, že je to jen sezónní nebo krátkodobá záležitost, ale s tím, že mě určitě přežije. A aby přežila, tak se jí ještě musí trochu pomoci. V neposlední řadě mě ta práce samozřejmě pořád a zas a znova přináší osobní uspokojení.

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Svým progresivním 120%-ním nasazením od začátku do konce a ve dne v noci po celou dobu volebního období, tj. připraveností k nemalým osobním obětem ve prospěch celku. Tohle všechno ovšem očekávám i ode všech přátel ve zbrani - spoluradních

Co děláš teď?

Protidrogového vyšetřovatele.

Jméno: Magdaléna Müllerová

Věk: 21

Výška,váha: 164 cm, 51 kg

Barva očí,vlasů: šedo - modro - zelená, zrzavá

Dosažené vzdělání: střední s maturitou

Koníčky: Sojka, španělština, psaní SMS a e-mailů, kino, knížky, hudba, tanec atd. atp.

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože Sojka je kus mého života, Zobák moje miminko, všichni členové táboroví i netáboroví Miláčkové a Miláčky a snad se mi ještě podaří pro tohle všechno za ty nastávající dva roky něco udělat.

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Vším, co budu dělat a doufám, že to budu dělat stejně tak dobře jakož i chutí.

Co děláš teď? Studuji IV. Rokem FHS UK

Jméno: Vítek Černý

Věk: 24

Výška,váha: 182 cm, 99 kg

Barva očí,vlasů: modrá, šedivá - kaštanově hnědá

Dosažené vzdělání: Gympl

Koníčky: Práce in Škoda + studium + výuka

Proč jsi kandidoval/a do rady?

...aby lépe Sojka a my v ní

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Setrvalým výkonem.

Co děláš teď?

Studuji teologickou fakultu, učím na gymnáziu informatiku a pracuji jako překladatel ve Škoda Mladá Boleslav.

Jméno: David Andrlé

Věk: brzy 26, 15.1.1975

Výška,váha: 181 cm, 77,5 kg

Barva očí,vlasů: zelená, vlasy - počůraná sláma

Dosažené vzdělání: PFMU

Koníčky: Úchylka - letadla

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Kandidoval jsem, protože maniaticky potřebuju zprůhledňovat a taky proto, že ve mně ještě nedozrál ten čas říct, tak jděte dál beze mě.

Co děláš teď?

Učitel informatiky, matematiky a zeměpisu.

Jméno: Jitka Chmelíková

Věk: 26

Výška,váha: 164 cm, 55 kg

Barva očí,vlasů: modrá, momentálně zrzavá

Dosažené vzdělání: VŠ

Koníčky: Práce, cestování, Sojka

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože jsem aktivní....

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Budu progresivně prudit.

Co děláš teď?

Pracuji v muzeu v archivu.

Jméno: Tomáš Pavlíček

Věk: 22

Výška,váha: 186 cm, 85 kg

Barva očí,vlasů: Zeleno-hnědá, tmavě- hnědá

Dosažené vzdělání: Středoškolské

Koníčky: Sojka, Sport, Tanec

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože mě baví práce s dětmi a mládeží, chci být v centru dění a organizace Sojky a aktivně se podílet na jejím rozvoji.

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Zejména na aktivní účasti na jejích akcích a jejich organizace. Prezentace Sojky na akcích jiných, zkrátka jak jen bude potřeba a jak jen budu moci!!!

Co děláš teď?

Máme dvě restaurační zařízení a obchod, tak se o to starám.

Jméno: Michal Janoš

Věk: 18

Výška,váha: 193 cm, 78 kg

Barva očí,vlasů: Modro-zelená, špinavej blond

Dosažené vzdělání: Gymnázium

Koníčky: Sojka, Počítače, Počítače, Počítače, Hudba, Internet, Počítače,

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože jsem byl dva roky coby přísedící, tak jsem jsi řekl proč nebýt přímo v centru dění. Hlavně taky proto, že je mi práce kolem Sojky také zábavou a snad i přínosem...

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Jak všichni víte, starám se o elektronickou prezentaci Sojky, takže se budu především snažit, aby byly včas k dispozici všechny informace a potřebné náležitosti na internetu, který je v dnešní době velice silným nástrojem, jak získat spousty potřebných kontaktů.

Co děláš teď?

Studuji FEL na ČVUT.

Jméno: Lukáš Kadleček

Věk: 18

Výška,váha: 183 cm, 78 kg

Barva očí,vlasů: hnědá, žádná, ale časem hnědá

Dosažené vzdělání: Střední bez maturity

Koníčky: Hodně moc : všechny možný sporty (převážně : basket a golf); internet; kytara; Sojka

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože jsem chtěl, protože má rád ty lidi kolem, tu práci atd.

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Aktivní pracovní činností a kladným přístupem se zjevně přirozeně sršícím nadšením :-)

Co děláš teď?

Učím se na maturitu.

Jméno: Petr Špičan

Věk: 17

Výška,váha: 180 cm, 71 kg

Barva očí,vlasů: tmavě hnědá, tmavě hnědá

Dosažené vzdělání: základní

Koníčky: Sojka, basketball, kytárka, angličtina, atd., atp.

Proč jsi kandidoval/a do rady?

Protože jsem v Sojce nováček a chtěl jsem poznat jádro Sojky. A protože chci všechno vědět.A samozřejmě proto, abych byl častěji s dobrými lidmi

ze Sojky.

Čím chceš přispět k progresivnímu rozvoji Sojky?

Chci do sojky přinést nové mladistvé nápady.

Co děláš teď?

Učím se na maturitu.

Tak to by bylo k radě a teď weiter.

VII. česko - německé sympozium, Furth im Wald

Tradičně vynikající prodloužený víkend v německém městečku Furth im Wald, s letošní účastí tak velikou, že někteří zájemci museli být s omluvou odmítnuti.Příjezd a ubytování bylo už ve čtvrtek.Na pátek byl pak naplánován celodenní výlet do Regensburgu na výstavu "Kde domov můj", po které následovala ostrá diskuse s několika radikálně orientovanými Němci o česko-německé otázce.Celou sobotu jsme pak diskutovali v pracovních kruzích o různých tématech, např. Nuceně nasazení za války a po válce, válečná a poválečná literatura, jazykový kroužek, probíraly se požadavky "poškozených" z obou zemí, právní i morální hlediska....

Na první pohled témata, která člověka, který s nimi přijde do styku jen okrajově v rádiu, televizi nebo novinách a pokud je nestuduje, se jen těžko může zapojit do diskuse s právním nebo historickým podtextem.Za tento víkend se ale určitě dozví, tak jako já, mnoho zajímavého z našich i německých dějin, kultury, literatury, názvosloví..., a užije spoustu legrace, jako třeba my v sobotu večer na radnici ve Furthu, kde nám dva mladí pánové ukázali, jak vtipně se dá udělat jazykový kurz čeština vs. němčina. S ostatními kamarády jsme se pak svorně bavili a diskutovali u skleničky dlouho do rána. V neděli se pak dopoledne opět na radnici, za přítomnosti starosty města p.Macho a tisku, udělalo vyhodnocení a výsledky diskusí s poděkováním všem přítomným. Celkově vzato se kvalita i účast na Symposiu rok od roku zvětšuje, což je nemalou částí také zásluhou Sojky a každému bych tento víkend doporučil z vlastní zkušenosti.

Sojce třikrát nazdar: "Zdar! Zdar! Zdar!"

Tomík Pavlíčků

A pak jsme ještě byli v Bad Kissingenu na Bundesgruppentagu, v Brně na radě a všude možně, pořád si voláme a makáme, aby nám ta Sojka litala. A ona lítá.

VÁNOČNÍ SOJTĚŽ

Včera zavládla nevábná povětrnostní situace, která vzbuzovala jakousi nostalgii předvánočního času spojenou s očekáváním nového tisíciletí!!!

Vánoční sojtek je již poslední vlaštovkou tohoto druhu a bere si za cíl skončit s nostalgií předešlých kol a očekává rozhodnější a upřímnější postoj Vás, Sojek!!!

Rád bych navázal na tiskovou chybu z předposledního vydání a ke stávajícímu zadání tedy doplnil i chybějící fotografii... Tak tedy:

Váším úkolem je co nejkonkrétněji popsat: kdo nebo co je vyobrazen(o) na uvedené, mírně poškozené, fotografii.

Své pokusy a odpovědi zasílejte jako vždy na adresu:

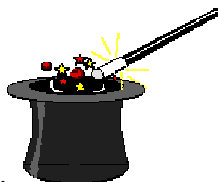
Dava Andrlé, Dědická 11, Brno, 627 00; příp. na e-mail: davidan@centrum.cz, či SMS na mobil 0603-840912.

do 28. 2. 2001

Nezapomeňte také, že stále můžete posílat své vtipné i nevtipné otázky radě, nejvtipnější otázky a odpovědi budou zveřejněny.

A to je zase konec, tohohle báječného vánočního a dlouhého čísla. Všichni vám tady z naší mega redakce přejeme bezva Vánoce a přímovně Nový rok. Sejdeme se s někým na Silvestra, s někým na Bohdalově a i jinde a tak vůbec. Ahojky!!!!

Loučí se Madleska bez leska

p.s. Vyčarujte si něco mooc pěkného.